

רשומות

קובץ התקנות

8 באוגוסט 1984

4682

באב התשמ"ד

עמוד

2170	תקנות המים (היטל איזון) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
2171	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 11), התשמ"ד-1984
2172	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 11), התשמ"ד-1984
2173	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
2175	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
2182	תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
2187	תקנות מס ערך מוסף (תיקון מס' 8), התשמ"ד-1984
2187	תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (בזק בצורת) (תיקון), התשמ"ד-1984
2188	תקנות הנמלים (אגרות שנתיים לספינות דיג) (תיקון), התשמ"ד-1984

תקנות המים (היטל איזון) (תיקון מס' 3), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט—1959, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (היטל איזון), התשמ"ד—1984, במקום תקנות 4 עד 7 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם 21.10 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 2.47 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 3.06 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 21.10 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 21.10 שקלים למ"ק.

"שיעור היטל האיזון על מים לחקלאות

5. (א) על מים לחקלאות שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 21.10 שקלים למ"ק או פחות מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצה כדלקמן:

שיעור היטל האיזון על מים לחקלאות במקרים מיוחדים

- (1) בכל הארץ — 62 אגורות חדשות למ"ק;
- (2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 51 אגורות חדשות למ"ק;
- (3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית-שאן — 51 אגורות חדשות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית-שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 51 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איזון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שפליה יוטל ההיטל
עמק בית-שאן	51	2,000
עמק הירדן	51	2,000
עמק חרוד	62	2,000
עמק החולה	62	1,800
שפלת החוף	62	1,500
עמק זבולון	62	1,500
עמק יזרעאל	62	1,500

1 סי"ח התשי"ט, עמ' 166; המשל"ח, עמ' 140.
2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1800.

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איזון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 21.10 שקלים למ"ק.

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 21.10 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 2.75 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 3.90 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 21.10 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 21.10 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיזון על מים
לייצור תעשייתי

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 30.30 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 14.10 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 15.90 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 30.30 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 30.30 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיזון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים ושירותים
ציבוריים

פסח גרופר
שר החקלאות

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984)
(חמ 27-3)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 11), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 2

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט—1978², במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נהרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההסקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

שיעור תשלום
מיוחד בהתאם
למטרות המים

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשל"ט, עמ' 305; התשמ"ד, עמ' 1801.

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית -- 10.70 שקלים למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית -- 54.00 שקלים למ"ק."

פסח גרופר
שר החקלאות

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984)
(חמ 808-3)

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 11), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט-1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ם-1980², במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 21.10 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 21.10 שקלים למ"ק (להלן -- גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 30.30 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 30.30 שקלים למ"ק (להלן -- גבול ההענקה לצרכי בית).

החלפת תקנות
5 ו-4

הענקות על מים
לחקלאות ועל
מים לייצור
תעשייתי

שיעור ההענקה
על מים לצרכי
בית, מסחר,
מלאכה, שירותים
ושירותים
ציבוריים

פסח גרופר
שר החקלאות

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984)
(חמ 28-3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשי"ט, עמ' 1698, עמ' 1802.

**תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 3),
התשמ"ד-1984**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959, לאחר
התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה
וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי המים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ד-1984, במקום
תקנה 7 יבוא:

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו
כמפורט להלן:

התעריפים למים
למטרות הצריכה
השונות

1. מים לחקלאות		שם מפעל מקורות
תעריף בחודשים אפריל, מאי, ספטמבר עד פרוס (שקלים למ"ק)	תעריף בחודשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)	
5.50	7.70	1.1 עמק הירדן
11.50	16.10	יסוד המעלה
11.90	16.80	כפר גלעדי
13.50	19.00	חולון
14.50	20.30	אורן-הדרה
15.50	21.70	קרן-בנא
		גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכז, עכו-שפרעם, שימרון-הרי אפרים, מגדל-נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, גוש דן, השפלה*, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון
17.00	23.80	* כולל שפלת יזר, שורק, גת.
		1.2 בית שאן - מעיינות
		רמתניה
		שפעה
		אגם חיתל
		בית-שאן-קידוחים
		יוטבתה
		רמת הגולן, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יתב, עין בוקק
		21.10

תעריף בכל
חדשי השנה
(שקלים למ"ק)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.
2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1803.

1.3 מים לבריכות דגים		תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק נוספים לדונם (בשקלים למ"ק)
שם מפעל מקורות			
בית שאן — מעיינות	4.30	4.80	
שפעה	9.50	10.00	
יסוד המעלה	11.80	12.40	

הערות: (1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הנוספים לדונם;

(2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

2	מים לתעשייה	שם מפעל מקורות	תעריף (שקלים למ"ק)
	בית שאן—מעיינות		6.80
	עמק הירדן		9.30
	כפר גלעדי		15.10
	חולון		17.10
	אורן—חדרה		18.40
	קרן בנא		19.50
	יוטבתה		20.80
	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפרים, רים, מגדל—נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, בית שאן—קידוחים, גוש דן, השפלה*, אשתאול, שואבה, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב, עין בוקק, נחל ציון, שדה רימון		21.10

3 מים לצריכה ביתית

17.20	בית שאן—מעיינות
20.10	עמק הירדן
26.80	כפר גלעדי
28.60	חולון
29.90	אורן—חדרה

רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא,
קרן בנא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו—
שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת,

* כולל שפלת לוח, שורק, גת.

עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, בית שאן—קידוחים, גוש דן, השפלה*, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, יוטבתה, עין יהב, עין בוקק, שדה עבדה, שדה רימון

30.30

4 התעריפים לכמות מים נחרגת

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, לזעזעיה ולצריכה ביתית יהיו כדלקמן:

- 4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 10.70 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.
- 4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — תוספת של 54.00 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984) פסח גרופר שר החקלאות (חמ 807-3)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 3), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ד—1984, במקום תקנה 4, יבוא:
4. התעריפים למים שמספקות הרשויות המקומיות, יהיו, לתודש, כמפורט להלן:

1" לצריכה ביתית	בשקלים למ"ק
1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —	
1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	74.30
1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם	116.90
1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף	188.30

1 מ"ח התשי"ט, עמ' 166; החש"ל, עמ' 140.
2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1265 ועמ' 1805.

1.1.4 משפחה המונה מעל 4 גפשות, הגרות ביחידת דיור, ושהצריכה ההודשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זמאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש גוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1.1.5 בכתיים משותפים ובכתיים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, החולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היהודות ובין לפי מספר הזדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

צריכת המים המשותפת שנתקבלה לאחר התלוקה כאמור, תיווסף לצריכה הביתית ותיחשב כחלק ממנה לענין פסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.3 לעיל.

1.2 גינות נוי מושקות —

1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת (ביחידת דיור בה מתגורר אדם אחד והוגשה לרשות המקומית בקשה על כך בכתב — מעל 5 מ"ק הראשונים)

1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפ"רד — ההגבלה תהיה כדלקמן:

- (א) בחדשים אפריל—מאי — 5 מ"ק לחודש;
- בחדשים יוני—יולי — 12 מ"ק לחודש;
- בחדשים אוגוסט—ספטמבר — 12 מ"ק לחודש;
- בחדשים אוקטובר—נובמבר — 5 מ"ק לחודש;

או:

(ב) התפלגות חדשית אחרת, בהתאם לתנאים ול-צרכים המיוחדים של הרשות המקומית ובלבד שסך כל הכמות המוקצבת בחדשים אפריל—נובמבר בלבד, לא תעלה על 68 מ"ק.

(ג) שיטת ההגבלה תהיה לפי החלטת הרשות המקומית ובלבד שהחלטה תהיה אחת לגבי כלל הצרכנים של הרשות המקומית.

1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.

1.2.2 במקום שהמים לגינה גמדזים בנפרד, לפי הזמנות שנצרכה בפועל אך לא מעל ההגבלות, ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לטל יחידת דיור.

1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.

1.2.4 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, יהיה גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 — 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור בבית המשותף ובלבד שסך כל השטח לא יעלה על שטח הגינה המצוי בפועל בבית המשותף.

1.2.5 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.6 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה.

2 לתעשייה

בשקלים למ"ק

	2.1	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —
29.70		בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת —
40.40		בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת
83.70		בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת
	2.2	מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו בגבולות הכמות המוקצבת —
29.70		כאשר מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —
		המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה למעט מע"מ ובתוספת 7.20 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).
		מעל לכמות המוקצבת —
40.40		כאשר מרבית כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית — בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת
83.70		בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת
		כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —
		המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 10.70 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 54.00

בשקלים למ"ק

	שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.	
117.90	למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה	2.3
	לבניה באחרי הבניה —	2.4
84.50	באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.1
84.50	באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.2
84.50	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה	2.4.3
95.20	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	2.4.4
138.50	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין	

3 לחקלאות

- 3.1 לצרכן תרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — כמפורט בטבלה שלהלן:

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		
60.20	16.90	6.20	מועצה אזורית עמק הירדן
68.50	25.20	14.50	עיריית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בנימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס חנה—כרכור, עתלית
74.30	31.00	20.30	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אזורית נעמן; מועצות מקומיות: אבן יהודה, גלגוליה, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מתכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		

עיריות : הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקוה, ראשון לציון, רמלה, רחובות, רעננה; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אוגו, רמת השרון, תל מונד

75.10 31.80 21.10

כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל

75.10 31.80 21.10

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1, כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 8.00 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1, כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 10.70 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 54.00 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

3.3 למשקי עזר —

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למוסדות הינוך ממלכתיים ופרטיים —

92.70 (א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה --

92.70 בגבולות הכמות המוקצבת

184.50 מעל לכמות המוקצבת

בשקלים ל"ק	לבתי הולים —	4.2
92.70	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
92.70	בגבולות הכמות המוקצבת	
184.70	מעל לכמות המוקצבת	
	לבתי מלון —	4.3
67.50	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
67.50	בגבולות הכמות המוקצבת	
	מעל לכמות המוקצבת —	
	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%	
78.20	מהכמות המוקצבת	
	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%	
126.50	מהכמות המוקצבת	
	למיתקני בטחון —	4.4
92.70	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
92.70	בגבולות הכמות המוקצבת	
184.70	מעל לכמות המוקצבת	
	לגיגון —	4.5
	לגיגון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —	4.5.1
40.50	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
40.50	בגבולות הכמות המוקצבת	
120.80	מעל לכמות המוקצבת	
	לגיגון נוי מושקות, פרט לגיגון ציבורי ופרט לגיגון נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגיגון הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2
	(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3 לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גיגה	
40.40		
110.30	(ב) מעבר להגבלות	
	למיתקני תחבורה —	4.6
131.40	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
131.40	בגבולות הכמות המוקצבת	
220.80	מעל לכמות המוקצבת	

בשקלים למ"ק

94.00	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	4.7
94.00	למכבסות	4.8
94.00	לחגויות דגים	4.9
94.00	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
60.20	לבתי עלמין	4.11
135.00	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.12
185.10	לחגויות, עסקים ומשרדים	4.13
173.20	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה	4.14

5 דמי שימוש קבועים

5.1 לצריכה ביתית 225.30 שקלים לחודש.

5.2 (1) צרכן המשתמש בכמות של 3 מ"ק לחודש או למטה מזה לצריכה ביתית, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן המשתמש בלמעלה מ-3 מ"ק לחודש לצריכה ביתית, יגונו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיהוייב בו בעד צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים בתקנה 1 לעיל, לפי הענין.

5.3 לכל שאר השימושים 450.50 שקלים לחודש.

5.4 (1) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום הנופל מ-450.50 שקלים לחודש, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום העולה על 450.50 שקלים לחודש, יגונו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיהוייב בו בעד צריכת המים שלו, כאמור.

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984) פסח גרופר
(חמ 29-3) שר החקלאות

**תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת) (תיקון מס' 3),
התשמ"ד-1984**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959, ולאחר התייעצות עם מרעצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת), התשמ"ד-1984, במקום תקנה 3, יבוא:

החלפת תקנה 3

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.
2 ק"ח התשמ"ד, עמ' 1812.

3. התעריפים למים שמספקת העירייה יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

תעריפי מים חדשים

בשקלים למ"ק

1	לצריכה ביתית	
1.1	לצרכי בית לכל יחידת דיור —	
1.1.1	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	74.30
1.1.2	בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם	116.90
1.1.3	בעד כל מ"ק נוסף	188.30
1.1.4	משפחה המונה מעל ל-4 נפשות הגרה ביחידת דיור ושהצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת ל-4 במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1 לאחר שתוגש לרשות המקומית בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.	
1.1.5	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדריהם, על פי החלטת הרשות המקומית. צריכת המים המשותפת שנתקבלה לאחר החלוקה כאמור, תיוסף לצריכה הביתית ותיחשב כחלק ממנה לענין פסקאות משנה 1.1.1—1.1.3 לעיל.	
1.2	עבור מים לשימוש במצננים מדבריים הפועלים על מים בהגבלה של 12 מ"ק לחודש ליחידת דיור, בחדשים אפריל—אוקטובר בלבד ומעל ל-8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור או מעל לכמות המוגדלת	66.70
1.3	לגינות גוי מושקות —	
1.3.1	במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה ומעל ל-8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור, או מעל לכמות המוגדלת ומעל לכמות למצנן מדברי הפועל על מים	40.40
1.3.2	במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, לפי הכמות שנצרכה בפועל אך לא מעל ההגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה	40.40

	1.3.3	מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, ו-1.1.3, לפי הענין.
	1.3.4	בבתים משותפים ובבתיים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, יהיה גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.3.1 ו-1.3.2 — 500 מ"ר לכל יחידת דיור בבית המשותף ובלבד שסך כל השטח לא יעלה על שטח הגינה המצוי בפועל.
	1.3.5	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.
	1.3.6	החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות משנה 1.1 עד 1.3.5, לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה.
	2	לתעשייה
	2.1	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה — בגבולות הכמות המוקצבת
29.70		מעל הכמות המוקצבת
367.10		למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה
84.50		לבניה באתרי הבניה —
	2.3.1	באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל 7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה
84.50		באתר בניה עד 50 דירות, או עד 7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה
84.50		בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה
84.50		בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מוזכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין
95.20		בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מוזכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין
138.50		

בשקלים למ"ק

3	לחלקאות	
3.1	לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה — בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת	29.00 368.40
4	לשירותים ושירותים ציבוריים	
4.1	למוסדות הינוך — ממלכתיים ופרטיים — (א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת	92.70 92.70 371.80
4.2	לבתי חולים — (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת	92.70 92.70 371.80
4.3	לבתי מלון — (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת	67.50 67.50 371.80
4.4	למיתקני בטהון — (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת	92.70 92.70 371.80
4.5	לגינון —	
4.5.1	לגינון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת העיריה או רשות ממלכתית — (א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה (ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה — בגבולות הכמות המוקצבת מעל הכמות המוקצבת	40.50 40.50 371.80

בשקלים למ"ק		
	4.5.2	לגינות נוי מושקות, פרט לגיגון ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות המאוזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים לגינת הנוי נמדדים בנפרד —
40.40		(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, במשך כל השנה
371.80		(ב) מעבר להגבלה
	4.6	למיתקני תחבורה —
131.40		(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
		(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
131.40		בגבולות הכמות המוקצבת
371.80		מעל הכמות המוקצבת
	4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של העירייה, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה
94.00		למכבסות
94.00		לחנויות דגים
94.00		לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות
60.20		לבתי עלמין
135.00		למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי התונות
185.10		לחנויות, לעסקים ומשרדים
409.60		לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה
	5	דמי שימוש קבועים
	5.1	לצריכה ביתית — 225.30 שקלים לחודש.
	5.2	(1) צרכן המשתמש בכמות של 3 מ"ק לחודש או למטה מזה לצריכה ביתית, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.
		(2) צרכן המשתמש בלמעלה מ-3 מ"ק לחודש לצריכה ביתית, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים בתקנה 1 לעיל, לפי הענין.
	5.3	לכל שאר השימושים — 450.50 שקלים לחודש.
	5.4	(1) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום הנופל מ-450.50 שקלים לחודש, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.
		(2) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום העולה על 450.50 שקלים לחודש, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, כאמור.

פסח גרופר
שר החקלאות

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984)
(תח 30-3)

תקנות מס ערך מוסף (תיקון מס' 8), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 13, 19, 29(1) ו-145 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו—1975, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

- תיקון תקנה 5
תיקון תקנה 6
תחילה
1. בתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו—1976 (להלן — התקנות העיקריות), בתקנה 5(ב) פסקה (2) — בטלה.
 2. בתקנה 16 לתקנות העיקריות, פסקה (1) — בטלה.
 3. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984).

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984) יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

1 ס"ח התשל"ו, עמ' 52.
2 ק"ת התשל"ו, עמ' 1590; התשמ"ד, עמ' 1060 (1418).

תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נוק בצורת) (תיקון), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 36 ו-65 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א—1961 (להלן — החוק), לאחר התייעצות עם שר החקלאות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

- תיקון תקנה 6
1. בתקנה 6 לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נוק בצורת), התשכ"א—1964 (להלן — התקנות העיקריות) —

(1) תקנות משנה (ב) ו-(ג) יסומנו (ג) ו-(ד) כסדרן ולפניהן יבוא:
"ב) לסכום הפיצויים תיווסף ריבית בשיעור הקבוע בסעיף 33(א) (1) לחוק החל באחד ביולי של השנה שבה היה נוק בצורת ועד יום התשלום."
(2) אחרי תקנת משנה (ד) יבוא:
"ה) מקדמה ששילם המנהל כאמור בתקנת משנה (ד) יראוה כתשלום של חלק מהפיצויים ומלוא הריבית שנצברה על אותו חלק."

- תיקון תקנה 6א
2. בתקנה 6א לתקנות העיקריות —

(1) בתקנת משנה (ג), בסופה יבוא "בתוספת ריבית על סכום היתר בשיעור הקבוע בסעיף 33(א) (1) לחוק מיום ששולם סכום היתר ועד ליום ההחזר."
(2) אחרי תקנת משנה (ג) יבוא:
"ד) על החזר סכום היתר כאמור בתקנת משנה (ג) יהולו הוראות סעיף 33א לחוק, ולענין זה יראו את סכום היתר כחוב מס."

- תחילה
3. תחילתן של תקנות אלה מיום א' בתמוז התשמ"ד (1 ביולי 1984).

כ"ז בתמוז התשמ"ד (27 ביולי 1984) יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

1 ס"ח התשכ"א, עמ' 150; התשמ"א, עמ' 210; התשמ"ד, עמ' 56.
2 ק"ת התשכ"א, עמ' 1040; התשמ"ג, עמ' 682.

תקנות הנמלים (אגרות שנתיות לספינות דיג) (תיקון), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 38 ו-60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א—1971, וסעיפים 20 (ב) ו-21 (ב) לחוק רשות הנמלים, התשכ"א—1961, לאחר התייעצות עם רשות הנמלים באישור הממשלה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי סעיף 1 (ב) לחוק-יסוד: משק המדינה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות הנמלים (אגרות שנתיות לספינות דיג), התשל"ה—1975 (להלן — התקנות), במקום תקנה 4 יבוא:

החלפת תקנה 4

4. (א) בעד עגינת ספינת דיג בנמל ושימוש במיחלקניו תשולם אגרה שנתית כדלהלן:

"אגרות עגינה ושימוש במתקנים"

סוג ספינת הדיג ותפוסה ברוטו	תיאור עיסוק של כלי השיט	האגרה בשקלים
משוטים ונושא פנסי לוקס משוטים עם או בלי מנוע חיצוני עד 1.99 טון תפוסה ברוטו	דיג חופי	פטורה
מנוע פנימי או חיצוני מ"2 טון עד 5.99 טון תפוסה ברוטו	דיג חופי	100
מנוע פנימי מ"6 טון עד 9.99 טון תפוסה ברוטו	דיג חופי	300
מנוע פנימי מ"10 טון עד 99.9 טון תפוסה ברוטו	דיג מים עליונים ודיג חופי	1200
מנוע פנימי מעל 100 טון תפוסה ברוטו	דיג מכמורת ומים עליונים	1500
	דיג מכמורת	1800

(ב) האגרות לפי תקנה זו ישחגרו ב"1 באפריל של כל שנה (להלן — יום השינוי) לפי שיעור עליית המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי הקודם, ולענין יום השינוי הראשון שלאחר תחילתן של תקנות אלה — לעומת המדד שפורסם לחודש פברואר 1983; בתקנה זו, "מדד" — מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

2. לנמלים המפורטים בתוספת לתקנות יוסף "נמל טבריה".

תיקון תוספת

תיים קורפו שר התחבורה

כ"ה בתמוז התשמ"ד (25 ביולי 1984) (חמ 1106-3)

1. דיני כריכת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
2. ס"ח התשכ"א, עמ' 145.
3. ס"ח התשל"ח, עמ' 206.
4. ק"ת התשל"ה, עמ' 2089; התש"ס, עמ' 773 ועמ' 2163.